

อันตรายด้านจุลทรรศน์และจุดควบคุมวิกฤติการผลิตอาหารโรงเรียน : ข้าวคลุกกะปิ Microbiological Hazard and Critical Control Points of the School Lunch Production: Khao kluk ka pi

สำหรับ แล่�เพลส^{1*} อัญชันนีย์ อุทัยพัฒนาชีพ² วราภา มหาภานุจันกุล³ และ ทักษนีย์ ลิ้มสุวรรณ⁴

¹อาจารย์ สาขาวิชาเกษตรฯ เผือก คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ 10900

^{2,4}ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ภาควิชาชีวกรรมศาสตร์ คณะเกษตร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ 10900

³รองศาสตราจารย์ ภาควิชาชีวเคมีศาสตร์และเทคโนโลยีการอาหาร คณะอุตสาหกรรมเกษตร

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ กรุงเทพฯ 10900

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้วัดถูกประสิทธิภาพเพื่อศึกษาอันตรายด้านจุลทรรศน์ของการผลิตข้าวคลุกกะปิเพื่อบริการในโรงเรียน ประเมินความเสี่ยงและวิเคราะห์จุดควบคุมวิกฤติตามหลักการ HACCP พบว่ากระบวนการผลิตและวิธีการปฏิบัติ ของผู้ผลิตมีวิธีการปฏิบัติทางสุขาลักษณะการผลิตไม่เหมาะสม เนื่องจากผลการวิเคราะห์จุลทรรศน์ในห้องแมงซอย ผักชีหั่นและ พริกขี้หนูซอย พบจำนวนจุลทรรศน์ทั้งหมด (TPC) ปริมาณสูงมีค่าเท่ากับ 1.9×10^6 , 3.2×10^7 และ 5.9×10^6 cfu/g และพบเชื้อ *E. coli* ในผักชีหั่นมากกว่า 1.1×10^3 MPN/g ส่วนผลไม้ผ่านความร้อนพบเชื้อ TPC น้อยกว่า 10 cfu/g และตรวจไม่พบเชื้อ *S. aureus*, *C. perfringens*, *Salmonella* และ *V. parahaemolyticus* ข้าวคลุกกะปิพร้อมบริโภคตั้งรอบบริการที่อุณหภูมิห้องเวลา 0, 2, 4 และ 6 ชั่วโมง พบจำนวนเชื้อ TPC เพิ่มขึ้น ตามระยะเวลาที่เพิ่มขึ้นจาก 1.2×10^6 cfu/g เป็น 7.6×10^6 , 1.8×10^7 และ 3.4×10^8 cfu/g เป็นผลจากส่วนผสม ที่ไม่ผ่านความร้อนและกระบวนการคลุกผสมในขั้นตอนการผลิต เมื่อตั้งรอบบริการเป็นระยะเวลานานทำให้มีความเสี่ยงต่อการเพิ่มของจำนวนของจุลทรรศน์ จุดควบคุมวิกฤติของ การผลิตข้าวคลุกกะปิ ได้แก่ ขั้นตอนการล้างผักสด ที่ไม่ผ่านความร้อน การให้ความร้อนในการประกอบอาหารและการตั้งอาหารรอบบริการเป็นระยะเวลานานที่ อุณหภูมิห้อง

Abstract

The objectives were to study microbiological hazard of Khao kluk ka pi for school food service, risk assessment and critical control points (CCP) according to HACCP principles. The production of Khao kluk ka pi had the improper hygienic practice. Thus, TPC counts were found in shallots, coriander and chilli at 1.9×10^6 , 3.2×10^7 and 5.9×10^6 cfu/g respectively and found *E. coli* in chopped coriander more than 1.1×10^3 MPN/g. The TPC, *S. aureus*, *C. perfringens*, *Salmonella* and *V. parahaemolyticus* were not detected in cooked ingredients. The number of TPC in Khao kluk ka pi held at ambient temperature for 0, 2, 4 and 6 hours were found an increase from 1.2×10^6 cfu/g to 7.6×10^6 , 1.8×10^7 and 3.4×10^8 cfu/g respectively that was as a result of the uncooked ingredients and mixing process. The microbial numbers were increased when this food was held for a long time before serving. The CCP of Khao kluk ka pi production were indicated at the process of washing raw vegetables, cooking process and holding cooked food at room temperature for a long time before serving.

คำสำคัญ : อันตรายและจุดควบคุมวิกฤติ การบริการอาหารในโรงเรียน ข้าวคลุกกะปิ

Keywords : Hazard and Critical Control Points; School Food Service; Khao Kluk Ka Pi

* ผู้อิพนธ์ประสานงานไปรษณีย์อิเล็กทรอนิกส์ agramt@ku.ac.th โทร. 08 1822 5259

1. บทนำ

การบริการอาหารกลางวันในโรงพยาบาลจากคุณค่าทางโภชนาการที่ต้องคำนึงถึงแล้ว ความปลอดภัยเป็นสิ่งสำคัญ จากรายงานการเฝ้าระวังโรคอาหารเป็นพิษ ของกระทรวงสาธารณสุขประเทศไทย ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2547-2556 พบการระบาดของโรคอาหารเป็นพิษในโรงพยาบาลเป็นอันดับต้น ๆ ของการเกิดโรคอาหารเป็นพิษทั้งหมด และมีจำนวนผู้ป่วยในแต่ละครั้งจำนวนมาก จากการรวบรวมข้อมูลรายงานการเฝ้าระวังทางระบบวิทยาประจารส์ปัต้าห์ตลอดปี 2550 พบว่า เกิดโรคอาหารเป็นพิษ 22 ครั้ง มีจำนวนผู้ป่วย 2,257 คน และ ปี พ.ศ. 2556 เกิดโรคอาหารเป็นพิษ 13 ครั้ง มีจำนวนผู้ป่วย 1,157 คน (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2550 และ 2556) และชนิดของเชื้อจุลทรรศ์ที่มีการรายงานก่อให้เกิดโรคอาหารเป็นพิษปี พ.ศ. 2553-2555 ได้แก่ *V. parahaemolyticus*, *Salmonella*, *S. aureus*, *E. coli*, *C. perfringens* และ *B. cereus* ชนิดที่มีผลทำให้ผู้เจ็บป่วยมากที่สุด ได้แก่ *V. parahaemolyticus* รองลงมา คือ *Salmonellae* และเชื้อ *S. aureus* ตามลำดับ (กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข, 2555) ซึ่งเชื้อจุลทรรศ์เหล่านี้มีแหล่งที่อยู่และแหล่งอาหารที่แตกต่างกัน การพบเชื้อ *Salmonella* แสดงว่า มีการบริโภคอาหารที่ให้ความร้อนไม่เพียงพอหรือมีการบริโภคอาหารสุกฯ ดิบฯ เนื่องจากเป็นเชื้อที่มีการปนเปื้อนมากับเนื้อสัตว์ดิบการพบเชื้อ *C. perfringens* แสดงว่ามีการบริโภคอาหารที่มีการเตรียมไว้ล่วงหน้าและมีวิธีการเก็บรักษาที่อุ่นห้องไม่ถูกต้อง ส่วนเชื้อ *S. aureus* เป็นเชื้อที่พบได้ตามร่างกายมนุษย์ ดังนั้นการสัมผัสอาหารโดยตรง การไอ จาม

รดอาหาร จึงทำให้เชื้อปนเปื้อนสู่อาหาร ดังนั้น การบริการอาหารกลางวันโรงพยาบาลที่มีนักเรียนจำนวนมาก จึงนับว่ามีความเสี่ยงต่อความไม่ปลอดภัยของอาหารและยากต่อการจัดการอย่างยิ่ง ระบบการวิเคราะห์อันตรายและจุดวิกฤติที่ต้องควบคุม (Hazard Analysis and Critical Control Point: HACCP) เป็นระบบที่มีการตรวจสอบตลอดกระบวนการผลิตวิเคราะห์อันตรายที่อาจเกิดขึ้นต่ออาหารโดยตรงจากการกระบวนการผลิตในแต่ชนิดของอาหารและอาหารที่จะป้องกันอันตรายที่จะเกิดขึ้น ทำให้เกิดความมั่นใจว่าอาหารที่ผลิตได้มีความปลอดภัยและมีประสิทธิภาพดีกว่าการตรวจสอบผลิตภัณฑ์สุดท้ายเพียงครั้งเดียว (Joan, 1995; USFDA, 2006; Mortimore and Wallace, 2013) ระบบนี้ได้นำมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตอาหารในโรงพยาบาล (ณัฐบดี, 2545) และการบริการอาหารในโรงพยาบาล (Youn and Sneed, 2003 และเยาวลักษณ์, 2550) ทำให้สามารถวิเคราะห์อันตราย กำหนดจุดวิกฤติที่ต้องควบคุมและค่าวิกฤติของการผลิตอาหารได้อย่างมีประสิทธิภาพ และพบว่าคุณภาพด้านจุลทรรศ์ของอาหารที่ผลิตอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานความปลอดภัยต่อการบริโภค ดังนั้น จึงเห็นความสำคัญในการศึกษาวิจัยเพื่อวิเคราะห์อันตรายด้านจุลทรรศ์ซึ่งเป็นสาเหตุที่พบบ่อยของการเกิดโรคอาหารเป็นพิษ และระบุจุดวิกฤติที่ต้องควบคุมในการผลิตข้าวคลุกกะปิอาหารกลางวันโรงพยาบาล ซึ่งเป็นอาหารที่มีส่วนผสมทึ่งไม่ผ่านและผ่านการให้ความร้อนซึ่งเป็นปัจจัยเสี่ยงต่อการปนเปื้อนและการเจริญของจุลทรรศ์ โดยประยุกต์จากหลักการของระบบ HACCP เพื่อเป็นข้อมูลสนับสนุนให้มีมาตรการดำเนินการควบคุมความปลอดภัยและคุณภาพของการผลิตอาหารปริมาณมากในโรงพยาบาลอย่าง

เป็นระบบและมีประสิทธิภาพและสามารถใช้เป็นแนวทางในการวิเคราะห์อันตรายและกำหนดจุดวิกฤติของการผลิตอาหารชนิดอื่น ๆ ต่อไป

2. วิธีการทดลอง

2.1 ศึกษากระบวนการผลิตอาหารปริมาณมากของโรงเรียน

เลือกโรงเรียนโดยสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) ที่มีการจัดบริการอาหารกลางวันและมีขนาดใหญ่พิเศษแห่งหนึ่งในกรุงเทพมหานคร ที่มีการผลิตข้าวคลุกกะปิเพื่อบริการนักเรียนจำนวน 3,850 คนต่อวัน โดยโรงเรียนเป็นผู้ดำเนินการผลิตและบริการเอง

ศึกษากระบวนการผลิตตั้งแต่ขั้นตอนการเตรียมวัตถุติดจนถึงขั้นตอนการบริการโดยการสอบถามผู้ประกอบการ การลังเกต การตรวจสอบอุณหภูมิ และระยะเวลาของ การผลิตอาหารแต่ละขั้นตอน นำมาเขียนแผนภูมิการผลิตและเก็บรวบรวมตัวอย่างในแต่ละขั้นตอนเพื่อวิเคราะห์อันตรายด้านจุลทรีย์

2.2 วิเคราะห์อันตรายและระบุจุดวิกฤติที่ต้องควบคุมโดยประยุกต์จากหลักการของระบบ HACCP

วิเคราะห์อันตราย (Hazard Analysis) เนพะ อันตรายทางชีวภาพโดยการวิเคราะห์จุลทรีย์ในห้องปฏิบัติการ ประเมินความเสี่ยง อันตรายเชิงคุณภาพโดยพิจารณาจากปัจจัย 2 ประการ (ตารางที่ 1) คือ ความรุนแรงของอันตรายที่เกิดขึ้น (Severity of consequences) และโอกาสของอันตรายที่จะเกิดขึ้น (Likelihood of

occurrence) (Wallace et al., 2014) ซึ่งมี 3 ระดับคือ 1. ระดับต่ำที่สุด (Low) เพราะมีระบบป้องกัน 2. ระดับปานกลาง และ 3. ระดับสูง (High) ส่วนความรุนแรงของอันตรายที่เกิดขึ้นพิจารณาจากผลกระทบที่เกิดจากการได้รับชนิดของเชื้อจุลทรีย์ ก่อโรคต่างดังนี้ เชื้อจุลทรีย์ก่อโรคที่มีผลกระทบในระดับปานกลาง (M1) ได้แก่ เชื้อ *C. perfringens*, *B. cereus*, *S. aureus* เป็นต้น ที่มีผลต่อระบบทางเดิน��化และระบบประสาท ไม่พบการเสียชีวิตจากการได้รับเชื้อเหล่านี้ ส่วนเชื้อจุลทรีย์ก่อโรคที่มีผลกระทบในระดับรุนแรง (M2) แต่มีการแพร่ระบาดของเชื้อย่างแพร่หลายและมีโอกาสพบรisk การเสียชีวิต ได้แก่ *Pathogenic E. coli*, *Salmonella* และเชื้อจุลทรีย์ก่อโรคที่มีผลกระทบในระดับรุนแรง (H) ได้แก่ *C. botulinum*, Hepatitis A virus, *S. typhi* and *S. paratyphi* A, B and C (Forsythe, 2002)

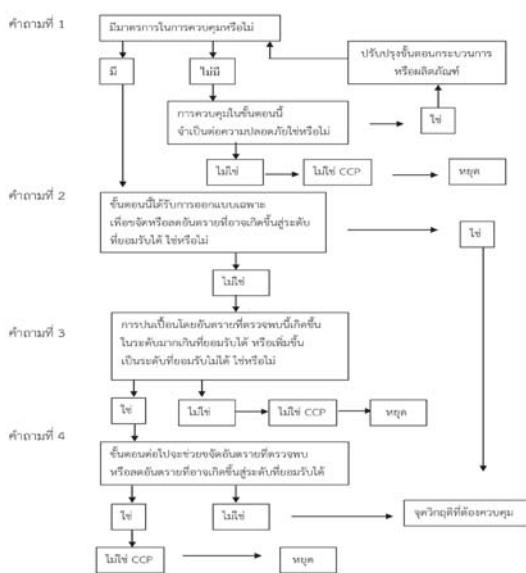
จากนั้นทำการวิเคราะห์อันตรายทางชีวภาพที่อาจเกิดขึ้นแต่ละขั้นตอนการผลิต โดยใช้ผลการวิเคราะห์จุลทรีย์ในห้องปฏิบัติการ วิเคราะห์จุดวิกฤติที่ต้องควบคุม (CCPs) โดยใช้แผนภูมิการตัดสินใจ (Decision tree) ประกอบด้วยคำถาม 4 คำถาม (รูปที่ 1) กำหนดค่าวิกฤต (Critical limit (s)) โดยอ้างอิงข้อกำหนดด้านความปลอดภัยของอาหาร (Food code) กำหนดวิธีการตรวจติดตามเพื่อควบคุมจุดวิกฤติที่ต้องควบคุม (Monitor control of CCPs) และกำหนดวิธีการแก้ไขจุดวิกฤติที่ต้องควบคุม (Corrective action) โดยทีมผู้วิจัย หากค่าวิกฤตไม่เป็นไปตามที่กำหนด

ตารางที่ 1 แนวทางการประเมินระดับอันตรายจาก การพิจารณาความล้มเหลวระหว่างโอกาส ในการเกิดและความรุนแรงของอันตราย

Likelihood of occurrence	Severity of consequences		
	Low	Medium	High
Low	Insignificant risk	Low risk	Minor risk
Medium	Low risk	Minor risk	Major risk
High	Minor risk	Major risk	Critical risk

ที่มา: WHO (2006); Crisp (2011) และศุภชัย (2552)

หมายเหตุ: Insignificant risk ความเสี่ยงระดับต่ำมาก; Satisfy or low risk ความเสี่ยงระดับที่ไม่ต้องเป็นกังวล Minor risk ความเสี่ยงระดับ เป็นกังวล Major risk ความเสี่ยงระดับสูงต้องมีการควบคุมเพื่อลดความเสี่ยงลงกว่าก่อนที่จะเริ่มทำกิจกรรมในขั้นตอนต่อไป Critical risk ระดับความเสี่ยงที่เป็นอันตรายถึงแก่ชีวิตหากไม่สามารถลดความเสี่ยงได้ต้องหยุดการทำงานหรือกิจกรรมนั้นทันที

รูปที่ 1 ผังการตัดสินใจ Decision tree

2.3 ศึกษาอันตรายด้านจุลทรีย์ของข้าวคลุกกะปิในแต่ละขั้นตอนการผลิต

การผลิตอาหารปริมาณมากในโรงงานมีการผลิตหลายรอบ ทำการลุ่มตัวอย่างอาหารในแต่ละขั้นตอนการผลิตอย่างน้อย 20 ครั้งต่อรอบจากภาคเหนือที่บรรจุให้ได้ปริมาณ 100 กรัม บรรจุในถุงพลาสติกชนิดโพลีเอทธิลีนปิดปากถุง ใส่ถังโน้มบรรจุก้อนความเย็นนำไปเก็บรักษาไว้ในตู้เย็น 1 ชั่วโมง ทำการตรวจวิเคราะห์ปริมาณจุลทรีย์ทั้งหมดและเชื้อจุลทรีย์ก่อโรคอื่นๆ ตามชนิดของวัตถุดิบ ดังนี้

วัตถุดิบประเภทผักสด (มะม่วงดิบซอย หอมแดงซอย ผักชีหัน พริกชี้ฟ้าแดงซอย) ตรวจสอบปริมาณจุลทรีย์ทั้งหมด (TPC), *E. coli* และ *S. aureus* วัตถุดิบประเภทเนื้อสัตว์และเนื้อสัตว์แปรรูป ได้แก่ หมูเนื้อแดงบด กะปิ และกุ้งแห้ง ตรวจสอบ TPC, *S. aureus*, *C. perfringens*, *Salmonella* และ *V. parahaemolyticus*

อาหารที่ผ่านความร้อน (กะปิด กุ้งแห้งทอด หมูหวาน ไข่ทอดลูกใหม่ (ไม่หั่น)) ตรวจสอบเชื้อ TPC, *S. aureus*, *Salmonella*, *C. perfringens*, และ *V. parahaemolyticus* และ ไข่ทอดลูกหั่นฝอย ตรวจเชื้อจุลทรีย์ เช่นเดียวกับข้างต้น ส่วนข้าวสวยหุงสุกใหม่ ตรวจสอบเชื้อ TPC, *B. cereus*, *S. aureus*, *Salmonella*, *V. parahaemolyticus*, *E. coli* และ *C. perfringens*

อาหารพร้อมบริโภค (ข้าวสวยผสานกะปิด และข้าวคลุกกะปิผสมกับกุ้งแห้งทอด หมูหวาน ไข่หั่นฝอย ผักชี หอมแดง มะม่วงดิบและพริกชี้ฟ้าตั้งไว้ที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 0, 2, 4 และ 6 ชั่วโมง) ตรวจสอบเชื้อ TPC, *B. cereus*, *S. aureus*,

Salmonella, *V. parahaemolyticus*, *E. coli* และ *C. perfringens*

การเตรียมตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์疾菌ทรีย์ นำตัวอย่างอาหารมาสูตรชั่ง 25 กรัมในหลอดล้วนเท่าๆ กันใส่ในถุงพลาสติกที่ผ่านการฆ่าเชื้อแล้วเติมสารละลายบaff เฟอร์เบปป์โตน 225 มล. นำตัวอย่างไปดีบันให้ผสมกันด้วยเครื่อง Stomacher 2 นาที จากนั้นทำการเจือจางตัวอย่างแบบอนุกรมทำการตรวจวิเคราะห์疾菌ทรีย์ ตามวิธีที่ใช้ตรวจวิเคราะห์疾菌ทรีย์ ดังนี้ เชื้อ疾菌ทรีย์ทั้งหมด (TPC) ใช้วิธี USFDA/CFSAN/BAM online, 2002 (Chapter 3), เชื้อ *Salmonellae* ใช้วิธี ISO-6579, 2002 เชื้อ *S. aureus* ใช้วิธี USFDA/CFSAN/BAM online, 2001 (Chapter 12), เชื้อ *E. coli* ใช้วิธี SFDA/CFSAN/BAMonline, 2002 (Chapter 4), เชื้อ *B. cereus* ใช้วิธี USFDA/CFSAN/BAMonline, 2001 (Chapter 14), เชื้อ

C. perfringens ใช้วิธี USFDA/CFSAN/BAM online, 2001 (Chapter 16), เชื้อ *V. parahaemolyticus* ใช้วิธี USFDA/CFSAN/BAMonline, 2001 (Chapter 9)

ผลจากการตรวจวิเคราะห์疾菌ทรีย์นำมาเทียบกับเกณฑ์คุณภาพทางจุลชีววิทยาของกรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข (2548) (ตารางที่ 2)

2.4 การวิเคราะห์ทางสถิติ

ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์ผลด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป วิเคราะห์ความแปรปรวนของข้อมูลด้วย One Way ANOVA เปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยด้วย Duncan's New Multiple Range Test (DMRT) ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 เปอร์เซ็นต์

ตารางที่ 2 เกณฑ์คุณภาพทางจุลชีววิทยา ของอาหารพร้อมบริโภค

ประเภทของอาหาร	ค่ากำหนดของจำนวน疾菌ทรีย์
อาหารพร้อมบริโภค	
- อาหารดิบที่เตรียมหรือปรุงในสภาพที่บริโภคได้ทันที เช่น ส้มตำ ลัด	MPN <i>E. coli</i> (/gram) < 10 <i>Salmonella</i> (/25 grams) ไม่พบ
- อาหารปรุงสุกทั่วไป	Total microbe (/gram) $< 1 \times 10^6$ cfu/g MPN <i>E. coli</i> (/gram) < 3 <i>S. aureus</i> (/gram) < 100 cfu/g <i>V. parahaemolyticus</i> (/25 grams) ไม่พบ <i>Salmonella</i> (/25 grams) ไม่พบ

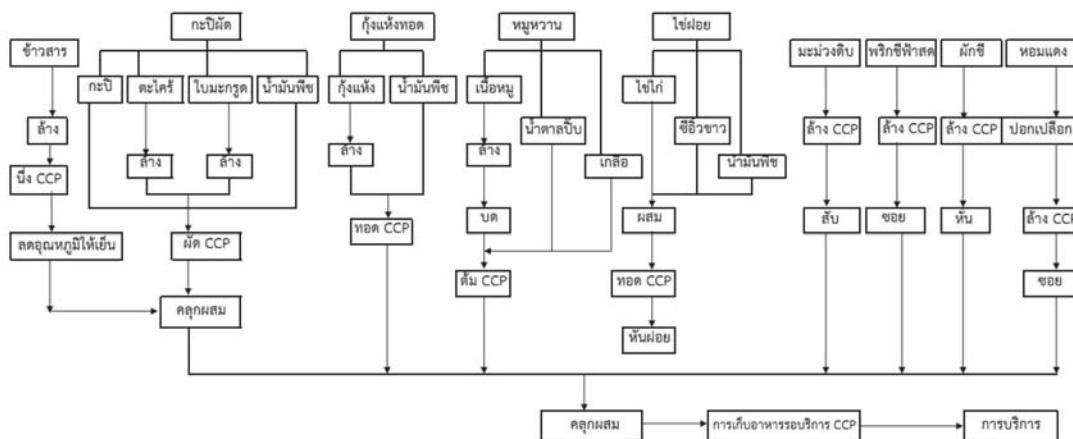
ที่มา: กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข (2548)

3. พลการทดลองและวิเคราะห์ผล

3.1 กระบวนการผลิตข้าวคลุกกะปิอาหารในโรงเรียน

ข้าวคลุกกะปิมีส่วนประกอบหลักดังนี้ ข้าวสาร กะปิ ถั่วเหลือง หมูเนื้อแดงบด ไข่ไก่ ผักสด(หอมแดง มะม่วงดิบ ผักชี พริกชี้ฟ้าสด) เครื่องปูรูรล (ซีอิ๊ว ขาว น้ำตาลปีบ เกลือ) และส่วนผสมอื่น ๆ (ตะไคร้ ใบมะกรูด และน้ำมันพีช) กระบวนการผลิตข้าวคลุกกะปิประกอบไปด้วย 1. การเตรียมข้าวคลุกกะปิ มีขั้นตอนดังนี้ การนึ่งข้าวให้สุกที่อุณหภูมน้ำเดือด

(99 °C) เวลา 50 นาที การผัดกะปิกับน้ำมันพีช ตะไคร้ ใบมะกรูด (อุณหภูมิเฉลี่ย 99 °C เวลา 25 นาที) และคลุกผสมข้าวหุงลูกกับกะปิผัดให้เข้ากัน 2. การเตรียมส่วนผสมที่ผ่านความร้อน ได้แก่ ทodor กุ้งแห้งในน้ำมันพีช (อุณหภูมิเฉลี่ย 99 °C เวลา 45 นาที) ทำหมูหวาน (อุณหภูมิเฉลี่ย 93 °C เวลา 30 นาที) และหยอดไข่แล้วนำมาหั่นเป็นเล็บ จากนั้นผสมส่วนผสมทั้งหมดให้เข้ากัน 3. การเตรียมส่วนผสมประเภทผักสดโดยการปอกเปลือก ล้างและซอย และ ทำการคลุกผสมให้เข้ากันเพื่อรอการบริการ รายละเอียดแสดงดังรูปที่ 2

รูปที่ 2 แผนภูมิการผลิตข้าวคลุกกะปิ

3.2 พลการวิเคราะห์อันตรายด้านจุลินทรีย์ของอาหารในแต่ละขั้นตอนการผลิต

ผลการตรวจนิวเคราะห์จุลินทรีย์ในหอมแดง ซอย ผักชีหั่น พริกชี้ฟ้าซอย พบจำนวนจุลินทรีย์ ทั้งหมดในปริมาณที่สูงมีค่าเท่ากับ 1.9×10^6 , 3.2×10^7 และ 5.9×10^6 cfu/g ตามลำดับ และผักชีหั่นพบจำนวน *E. coli* มีค่ามากกว่า 1,100 MPN/g ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์คุณภาพด้านจุลชีววิทยาด้านอาหารดิบพร้อมบริโภค (กรมวิทยาศาสตร์

การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 2548) สำหรับเชื้อ *S. aureus* ตรวจไม่พบในทุกตัวอย่าง (ตารางที่ 3) การตรวจพบจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดในผักชีมากกว่าผักชนิดอื่นและเชื้อ *E. coli* สาเหตุอาจเนื่องมาจากมีการล้างที่ไม่สะอาดเพียงพอ ผู้ล้มผั้ลอาหารที่มีวิธีการปฏิบัติไม่ถูกต้อง ใช้เชียงและอุปกรณ์ที่ไม่สะอาด สอดคล้องกับการศึกษาของ Abadias et al., 2008 ที่พบเชื้อ *E. coli* ในผักสดที่มีการตัดแต่งเพื่อการจำหน่าย พบรากับการปนเปื้อน

ที่เกิดขึ้น เป็นผลจากผู้ล้มผัสอาหารที่มีวิธีการปฏิบัติไม่ถูกต้อง เก็บผักที่อุณหภูมิไม่เหมาะสม เยี้ยงและ อุปกรณ์ที่ไม่สะอาด และจากการศึกษาของ Okonko et al., 2009 พบว่าการปฏิบัติที่ไม่ถูกสุขลักษณะของผู้ล้มผัสอาหารมีผลต่อคุณภาพด้านจุลินทรีย์ทำให้จำนวนจุลินทรีย์เพิ่มขึ้นจนกว่าให้เกิดโรคอาหารเป็นพิษได้ นอกจากนั้นผักซีเป็นผักที่มีลักษณะเตี้ยและใบอยู่ใกล้พื้นดินทำให้มีโอกาสปนเปื้อนจากดินได้ง่าย ลักษณะใบผักซีที่มีรอยหยัก

ตารางที่ 3 จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดและจุลินทรีย์ก่อโรคในมะม่วงดิบและผักที่เป็นส่วนประกอบข้าวคลุกกะปิ ที่ไม่ผ่านการให้ความร้อน

วัตถุดิบ	จำนวนจุลินทรีย์เฉลี่ย		
	TPC (cfu/g)*	E. coli (MPN/g)	S. aureus (cfu/g)
มะม่วงดิบชอย	$1.2 \times 10^3 \pm 0.33$	< 3	none
หอมแดงชอย	$1.9 \times 10^6 \pm 0.60$	< 3	none
ผักซีหัน	$3.2 \times 10^7 \pm 0.39$	$> 1.1 \times 10^3$	none
พริกชี้ฟ้าชอย	$5.9 \times 10^6 \pm 0.52$	< 3	none

หมายเหตุ: None หมายถึง ตรวจไม่พบเชื้อที่ระดับการเจือจางต่ำสุด (10-1) * ค่าเฉลี่ย $\pm$ S.D. จากการวิเคราะห์ 3 ชั้้า

ผลการตรวจวิเคราะห์จุลินทรีย์ในส่วนผสมที่ผ่านการให้ความร้อนของข้าวคลุกกะปิ พบว่ากระบวนการให้ความร้อนสามารถลดจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดลงได้ในเกบี ถุงแห้ง หมูเนื้อแดงและไช้ยอดสุก โดยจุลินทรีย์ทั้งหมดมีค่าน้อยกว่า 10 cfu/g และตรวจไม่พบเชื้อ S. aureus, C. perfringens, Salmonella และ V. parahaemolyticus ในส่วนผสมทั้งหมดที่ผ่านความร้อน (ตารางที่ 4)

ผลการตรวจจุลินทรีย์ของข้าวคลุกกะปิที่ปรุงแล้วจะมีปริมาณมากขึ้น พบว่า ข้าวคลุกกะปิที่ปรุงแล้วจะใหม่ผสมส่วนผสมทุกชนิดมีจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมด 1.2×10^6 cfu/g มีค่าสูงกว่าข้าวที่คลุกผสมกับกะปิผัดเท่านั้น ตรวจไม่พบเชื้อ B. cereus, S. aureus, Salmonellae, V. parahaemolyticus,

จะเป็นที่ชูกช่อนของสิ่งสกปรกได้ดี ทำให้การล้างให้สะอาดทำได้ยากและไม่ทั่วถึง การล้างผักที่นำมาบริโภคดิบสำหรับการผลิตอาหารปริมาณมากจำเป็นต้องมีการพัฒนาการล้างให้มีประสิทธิภาพ เช่น การเติมสารเฝ้าเชื้อลงในน้ำล้างจะช่วยลดจำนวนจุลินทรีย์ที่ผ่านได้ดีขึ้น (Gil et al., 2009) และต้องมีการควบคุมวิธีปฏิบัติที่ดีของผู้ล้มผัสอาหารเพื่อให้มีประสิทธิภาพเพิ่มขึ้น

C. perfringens และพบจำนวน E. coli น้อยกว่า 3 โดยวิธี MPN ตั้งนั้นจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้นส่วนหนึ่งมาจากการส่วนผสมที่ไม่ผ่านความร้อนและอาจมาจากการกระบวนการผลิตอาหารเนื่องจากพบว่า มีการคลุกผสมข้าวกับกะปิในหม้อที่ตั้งวางที่พื้นห้องครัวซึ่งอาจได้รับการปนเปื้อนของสิ่งสกปรกจากพื้นห้องหรืออาจมาจากมือของผู้ล้มผัสอาหาร นอกจากนี้ ข้าวคลุกกะปิที่ปรุงแล้วเมื่อตั้งรอบวิการที่อุณหภูมิห้องเป็นเวลา 2, 4 และ 6 ชั่วโมง พบร่วม จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้นตามลำดับ (ตารางที่ 5) และมีค่าสูงกว่าเกณฑ์ของอาหารปรุงสุก (กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข, 2548) และที่ 6 ชั่วโมง มีจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดสูงสุด ($p < 0.05$)

ตารางที่ 4 จำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดและเชื้อจุลินทรีย์ก่อโรคในส่วนประกอบที่ผ่านการให้ความร้อนของข้าวคลุกกะปิ

ตัวอย่างวัตถุดิบ	จำนวนจุลินทรีย์เฉลี่ย				
	TPC*	S.aureus	C.perfringens	Salmonella	V.parahaemolyticus
(cfu/g)	(cfu/g)	(/0.01g)	(/25g)	(/25g)	
เกลท์คุณภาพทางจุลชีววิทยา	1×10^4	< 100	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ
กะปิ	$8.0 \times 10^2 \pm 0.25$	none	N/D	N/A	N/D
กะปิผัด	< 10	none	N/D	N/A	N/D
กุ้งแห้ง	$2.3 \times 10^4 \pm 0.49$	none	N/D	N/A	N/D
กุ้งแห้งทอด	< 10	none	N/D	N/A	N/D
หมูเนื้อแดงสด	$7.7 \times 10^7 \pm 0.62$	N/A	N/A	Detected	N/A
หมูหวาน	< 10	N/A	N/A	N/D	N/A
ไข่ทอดสุกใหม่ (ไม่หั่น)	$4.3 \times 10^4 \pm 0.53$	none	N/A	N/D	N/A
ไข่ทอดหั่นฝอย	$1.2 \times 10^5 \pm 0.24$	none	N/A	N/D	N/A
ไข่ทอดหั่นฝอยวางที่อุ่นหลุม	$3.5 \times 10^5 \pm 0.44$	none	N/A	N/D	N/A
ห้องเป็นเวลา 2 ชม.					

หมายเหตุ: None หมายถึง ตรวจไม่พบเชื้อที่ระดับการเจือจากต่ำสุด (10-1); Detected หมายถึง ตรวจพบเชื้อ; ND=Not detected หมายถึง ตรวจไม่พบเชื้อ; N/A=Not analyzed หมายถึง ไม่ได้ตรวจวิเคราะห์; * ค่าเฉลี่ย $\pm$ S.D. จากการวิเคราะห์ 3 ชั้้า

ตารางที่ 5 ผลการตรวจสอบจำนวนจุลินทรีย์ทั้งหมดและเชื้อจุลินทรีย์ก่อโรคของข้าวคลุกกะปิพร้อมปริมาณที่เวลาต่างกัน

ส่วนประกอบของข้าวคลุกกะปิ	จำนวนจุลินทรีย์เฉลี่ย (Average microorganism number)						
	A*	B	C	D	E	F	G
เกลท์คุณภาพทางจุลชีววิทยา	1×10^4	< 100	< 100	ไม่พบ	ไม่พบ	ไม่พบ	< 3
ข้าวสาลุหุงสุกใหม่	none	none	none	ND	ND	ND	N/A
ข้าวคลุกผสมกับกะปิผัด	3.4×10^5 (a)** ± 0.48	none	none	ND	ND	ND	< 3
ข้าวคลุกกะปิผสมกับเครื่องเทศชนิด							
ที่อุ่นหลุมห้องเป็นเวลา 0 ชม.	1.2×10^6 (a)** ± 0.32	none	none	ND	ND	ND	< 3
ที่อุ่นหลุมห้องเป็นเวลา 2 ชม.	7.6×10^6 (a)** ± 0.37	none	none	ND	ND	ND	< 3
ที่อุ่นหลุมห้องเป็นเวลา 4 ชม.	1.8×10^7 (a)** ± 0.68	none	none	ND	ND	ND	< 3
ที่อุ่นหลุมห้องเป็นเวลา 6 ชม.	3.4×10^8 (b)** ± 0.45	none	none	ND	ND	ND	< 3

หมายเหตุ: A = TPC (cfu/g), B = B. cereus (cfu/g), C = S. aureus (cfu/g), D = Salmonellae (/25 g), E = V. parahaemolyticus (/25g), F = C. perfringens (/0.01g), G = E. coli (MPN/g); None หมายถึง ตรวจไม่พบเชื้อที่ระดับการเจือจากต่ำสุด (10-1) , ND = Not detected หมายถึง ไม่พบเชื้อ , N/A = Not analyzed หมายถึง ไม่ได้ตรวจวิเคราะห์; * ค่าเฉลี่ย $\pm$ S.D. จากการวิเคราะห์ 3 ชั้้า

** ตัวอักษรที่แตกต่างกันในแนวตั้งแสดงความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ($p < 0.05$)

3.3 ວິເຄຣະໜ້ອນຕາຍ ກາຮປະເມີນຄວາມເລື່ອງແລະ ຮະບຸຈຸດວົກຖົກທີ່ຕ້ອງຄວບຄຸມໂດຍປະຢຸກຕ່າງ ເລັກກາຮຂອງຮະບບ HACCP

ກາຮວິເຄຣະໜ້ອນຕາຍດ້ານຊີວກພາບຈາກພລ
ວິເຄຣະໜ້ອນຕາຍດ້ານຈຸລິນທຽບໜ້າງດັນ ພບວ່າ
ອັນຕາຍທາງດ້ານຊີວກພາບ ໄດ້ແກ່ ເຊື້ອຈຸລິນທຽບໜ້າ
ທັງໝາດພບໃນ ກະປີ ທຸກເນື້ອແດນສດ ກຸ່ງແທ້ ແລະ
ຜັກສດ (ຫອມແດນຫອຍ ຜັກຊີ້ຫົ່ນ ແລະພຣິກຊີ້ຟ້າຫອຍ)
ເຊື້ອ *E. coli* ໃນຜັກຊີ້ຫົ່ນ ແລະພບເຊື້ອ *Salmonella*
ໃນທຸກເນື້ອແດນສດ ເມື່ອວັດຖຸດີບມີກາຮໃຫ້ຄວາມຮ້ອນ
ເຊື້ອຈຸລິນທຽບໜ້ານີ້ທີ່ພບຈະຄຸກທໍາລາຍ ໃນຂ້າວຄຸກ
ກະປີພຣູ່ມບຣິໂກພບເຊື້ອຈຸລິນທຽບໜ້າທັງໝາດຊື່ມີຄ່າ
ສູງກ່າວເກນທີ່ຂອງອາຫານປຽງສຸກ ກາຮປະເມີນຄວາມ
ເລື່ອງອັນຕາຍເຊີ້ງຄຸນພາບໂດຍພິຈານຈາກປ່າຈັຍ
2 ປະກາດ (ຕາງໆທີ່ 1) ພບວ່າ ໃນຜັກສດ (ຫອມແດນ
ຫອຍ ຜັກຊີ້ຫົ່ນ ແລະພຣິກຊີ້ຟ້າຫອຍ) ໂອກາສໃນກາຮ
ປັນເປື້ອນຈາກເຊື້ອຈຸລິນທຽບໜ້າທັງໝາດອູ່ໃນຮະດັບ
ປານກລາງເນື່ອງຈາກໃນກະບວນກາຮັດລິດຕ້ອງຜ່ານ
ກາຮລ້າງນ້ຳກ່ອນນຳມາທີ່ນີ້ເປັນຂັ້ນຕອນທີ່ສາມາດ
ລົດກາຮປັນເປື້ອນຈາກຈຸລິນທຽບໄດ້ແລະເຊື້ອທີ່ພບນີ້ມີ
ພລກະບບຕ່ອງໃນຮະດັບປານກລາງ (M1) ດັ່ງນັ້ນຜັກສດ
(ຫອມແດນຫອຍ ຜັກຊີ້ຫົ່ນ ແລະພຣິກຊີ້ຟ້າຫອຍ) ຈຶ່ງມີ
ຄວາມເລື່ອງອັນຕາຍໃນຮະດັບປານກລາງທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບ
ກາຮຄວບຄຸມ ແສດໃຫ້ເຫັນວ່າກາຮລ້າງແລະກາຮທີ່ນີ້
ໃນຂັ້ນຕອນນີ້ຂ້າດກາຮຄວບຄຸມອ່າງມີປະລິທິພາບ
ພລກາຮປະເມີນຄວາມເລື່ອງຂອງວັດຖຸດີບທີ່ຜ່ານກາຮ
ໃຫ້ຄວາມຮ້ອນແລ້ວ (ກະປີຜັດ ກຸ່ງແທ້ທອດ ທຸກ່ຫວານ)
ພບວ່າໂອກາສທີ່ຈະເກີດກາຮປັນເປື້ອນຈາກຈຸລິນທຽບອູ່
ໃນຮະດັບຕໍ່ເນື່ອງຈາກຄວາມຮ້ອນທີ່ໃຊ້ສາມາດທໍາລາຍ
ເຊື້ອ *Salmonella* ແລະ ເຊື້ອຈຸລິນທຽບໜ້າທັງໝາດໄດ້ ທ່າງ
ໄມ້ມີກາຮຄວບຄຸມອຸນຫຼວມແລະເວລາໃນກາຮໃຫ້ຄວາມ
ຮ້ອນຂະນະກາຮທຸກ່ຕົ້ມເຊື້ອ *Salmonella* ໄມ້ຄຸກທໍາລາຍ
ຈະມີໂອກາສແພ່ວະບາດຂອງເຊື້ອອ່າງແພ່ວ່າລາຍແລະ

ມີໂອກາສພບກາຮເລື່ອງໃຫ້ມີຄວາມເລື່ອງ
ອັນຕາຍໃນຮະດັບຄວາມເລື່ອງສູງ ສໍາໜັກກາຮປະເມີນ
ຄວາມເລື່ອງຂອງຂ້າວຄຸກກະປີທີ່ປຽງເລົ່າຈົດ ພບວ່າມີ
ໂອກາສໃນກາຮປັນເປື້ອນຈາກເຊື້ອຈຸລິນທຽບໜ້າທັງໝາດອູ່
ໃນຮະດັບປານກລາງແລະເມື່ອຕໍ່ກ່ຽວຂ້ອງກາຮທີ່ອຸນຫຼວມ
ທັງໝາດເປັນເວລາ 2, 4 ແລະ 6 ຊົ່ວໂມງ ໂອກາສໃນກາຮ
ປັນເປື້ອນຈາກເຊື້ອຈຸລິນທຽບໜ້າທັງໝາດເພີ່ມຂຶ້ນ ແລະເປັນ
ເຊື້ອຈຸລິນທຽບໜ້າທີ່ມີພລກະບບຕ່ອລຸ່າກພາບໃນຮະດັບປານ
ກລາງ ດັ່ງນັ້ນຂ້າວຄຸກກະປີພຣູ່ມບຣິໂກຈຶ່ງມີຄວາມ
ເລື່ອງອັນຕາຍອູ່ໃນຮະດັບປານກລາງທີ່ຕ້ອງໄດ້ຮັບ
ກາຮຄວບຄຸມອຸນຫຼວມຂອງອາຫານປຽງສຸກຂະນະຮອ
ບກາຮທີ່ໃຫ້ອຸນຫຼວມ $>60^{\circ}\text{C}$ ແລະຫາກອາຫານຕ້ອງເກີບ
ທີ່ອຸນຫຼວມ $<60^{\circ}\text{C}$ ກາຍໃນເວລາ 4 ຊົ່ວໂມງ ຕ້ອງນໍາ
ອາຫານໄປອຸ່ນໃຫ້ຮ້ອນຈາກມີອຸນຫຼວມຈຸດກ່າງລາຍອາຫານ
 $>74^{\circ}\text{C}$ ເປັນເວລາຍ່າງນ້ອຍ 15 ວັນທີ ທັງນີ້ຕ້ອງ
ໄມ່ພລກະບຸຈຸດວັດຖຸດີບສດທີ່ໄມ້ຕ້ອງຜ່ານຄວາມຮ້ອນເພື່ອຮັກໝາ
ລັກໝານປະປາກູມທີ່ດີຂອງຜັກສດແລະກວາເກີບຜັກສດໃນ
ຕຸ້ຍັ້ນກ່ອນນໍາມາພລມ ກາຮກຳນົດຈຸດວິວິກຸດຕິ (CCP)
ຕັ້ງແຕ່ຂັ້ນຕອນກາຮປັນວັດຖຸດີບຈຸດວິວິກຸດຕິຂອງ
ຂ້າວຄຸກກະປີໂດຍພິຈານຈາກກາຮໃຫ້ແພັນກຸມກາຮ
ຕັດລິນໄລໂດຍຕອບຄໍາຄາມເຮັງລຳດັບຊື່ເປັນຄໍາຄາມ
4 ຄໍາຄາມ ພບວ່າມີຈຸດວິວິກຸດຕິທີ່ຕ້ອງຄວບຄຸມ 3 ຈຸດ ສືບ
ຂັ້ນຕອນກາຮເຕີມຜັກສດທີ່ໄມ້ຜ່ານຄວາມຮ້ອນກ່ອນ
ກາຮບຣິໂກ ຂັ້ນຕອນກາຮໃຫ້ຄວາມຮ້ອນແລະກາຮຕ້ົງ
ອາຫານຮອບກາຮເປັນຮະຍະເວລານານທີ່ອຸນຫຼວມທົ່ວ່າ
ກາຮເຕີມຜັກສດທີ່ໄມ້ຜ່ານຄວາມຮ້ອນພບເຊື້ອ *E. coli*
ໃນຜັກຊີ້ຫົ່ນມີຄ່ານຳກວ່າ 1.1×10^3 MPN/g ແລະພບ
ເຊື້ອຈຸລິນທຽບໜ້າທັງໝາດໃນຫອມແດນຫອຍ ຜັກຊີ້ຫົ່ນ ແລະ
ພຣິກຊີ້ຟ້າຫອຍ ຜ່ານມີຄ່າສູງກ່າວເກນທີ່ຄຸນພາບດ້ານຈຸລ
ຊີວິທິຍາດ້ານອາຫານດີບພຣູ່ມບຣິໂກ ກາຮໃຫ້ຄວາມ
ຮ້ອນເປັນວິວິກາຮທີ່ສາມາດຈັດອັນຕາຍຫວີ້ລດ
ອັນຕາຍທີ່ພບໃນວັດຖຸດີບໃຫ້ຍູ້ໃນຮະດັບທີ່ຍອມຮັບໄດ້
ທ່າງໄມ້ມີກາຮຄວບຄຸມອຸນຫຼວມແລະເວລາກາຮໃຫ້ຄວາມ

ร้อนเชื้อจุลินทรีย์ที่ตรวจพบอาจเหลือรอดและทำให้มีโอกาสเกิดการเจริญเติบโตได้เมื่อยูนิสภาวะที่เหมาะสม ดังนั้นขั้นตอนนี้จึงถือว่าเป็นจุดควบคุม วิกฤติ ซึ่งขั้นตอนการให้ความร้อนที่เป็นจุดควบคุม วิกฤติ (CCPs) ได้แก่ การนึ่งข้าว การผัดกะปิ การผัดหมูหวาน การทอดกุ้งแห้ง การทอดไข่ ส่วนขั้นตอนการเก็บอาหารรอบริการพบเชื้อจุลินทรีย์เพิ่ม

ขั้นในอาหารเนื่องจากไม่มีการควบคุมอุณหภูมิขณะเก็บอาหารพร้อมบริโภค ดังนั้นการควบคุมอุณหภูมิจะช่วยไม่ให้จำนวนจุลินทรีย์เพิ่มขึ้นในขั้นตอนนี้ จึงเป็นจุดควบคุมวิกฤติ และค่าที่ใช้ในการควบคุม และเฝ้าระวัง ณ จุดวิกฤติ(Food Code, 2009) การตรวจติดตาม มาตรการแก้ไขและการทวนสอบ แสดงดังตารางที่ 6

ตารางที่ 6 แผนการควบคุมอันตราย (HACCP Plan) ของข้าวคลุกกะปิ

จุดวิกฤติ	อันตรายและแหล่งที่มา	ค่าวิกฤติ	การตรวจสอบตาม	มาตรการแก้ไข	การทวนสอบ
การเตรียมผักสด(ล้าง)	การหล่อเหลืองของเชื้อจุลินทรีย์ (MPN /gram)	<i>E. coli</i> < 10	หัวหน้างานตรวจสอบวิธีการล้างผักและวิธีปฏิบัติตามสุลักษณะส่วนบุคคล ตรวจเชื้อ <i>E. coli</i> ตรวจสอบคุณภาพน้ำ	ทำการล้างซ้ำอีกครั้ง นำเข้าถ้วยเย็นก่อนใช้	
การนึ่งข้าวของ	การนึ่งข้าว	1. อุณหภูมิในการนึ่งข้าว การผัดกะปิ	ตรวจ: อุณหภูมิและเวลาขั้นตอนให้ความร้อนโดย: ลังเกตโดยการเดือดขณะนี้ข้าว การเดือดของกะปิขณะผัด การเดือดของน้ำมันขณะทอดกุ้งแห้ง	ถ้าอุณหภูมิและเวลาไม่เป็นไปตามที่กำหนดให้ทำการให้ความร้อนใหม่ซ้ำอีกครั้ง และตรวจสอบอุณหภูมิและเวลาให้ได้ตามที่กำหนด	เก็บตัวอย่างส่งตรวจวิเคราะห์จุลินทรีย์ กับห้องปฏิบัติการที่ได้รับรอง มาตรฐาน ปีละ 2 ครั้ง ผลการตรวจวิเคราะห์ต้องอยู่ในเกณฑ์มาตรฐาน
การทอดกุ้งแห้ง	เชื้อจุลินทรีย์ที่บ่นเป็นจำนวนมาก	การทอดกุ้งแห้งและไข่ การทำหมูหวาน	โดย: ลังเกตโดยการเดือดขณะนี้ข้าว การเดือดของกะปิขณะผัด การเดือดของน้ำมันขณะทอดกุ้งแห้ง การเดือดของหมูหวานขณะให้ต้ม การลูกของไข่ขณะทอด และใช้เทอร์โมมิเตอร์สุ่มตรวจสอบอุณหภูมิและจับเวลาใน การให้ความร้อนให้เป็นไปตามค่าวิกฤติ		
การทอดไข่	วัตถุกุ๊ดและขันต่องการเตรียม	> 74°C	ตรวจโดย: พนักงานที่ปฏิบัติงานในแต่ละขั้นตอน เมื่อไร (When): ทุกครั้งที่มีการให้ความร้อน		
การเก็บอาหารรอเลิร์ฟ	การเจริญของจุลินทรีย์ที่อาจเหลือรอดจาก การให้ความร้อน - การเจริญของ เชื้อ <i>S. aureus</i> ที่อาจปนเปื้อนจากมือผู้ล้มผัสดอาหาร	1. เก็บอาหารพร้อมบริโภครอเลิร์ฟไม่ต่ำกว่า 60 °C 2. หากอาหารต้องเป็นท่ออุณหภูมิต่ำกว่า 60 °C ภายใน 4 ชั่วโมงต่อหนึ่งอาหารไปปุ่นให้ร้อนจนมีอุณหภูมิ 74 °C เป็นเวลา 15 วินาที	ตรวจ: อุณหภูมิและเวลาของอาหารพร้อมบริโภคขณะรอเลิร์ฟ โดย: ใช้เทอร์โมมิเตอร์ที่ลอกเทียน วัดอุณหภูมิอาหารพร้อมบริโภคและจับเวลา ตามค่าวิกฤติที่กำหนด ตรวจโดย: พนักงานที่เก็บอาหารเพื่อรอเลิร์ฟ เมื่อไร : ทุกครั้งที่มีการเก็บอาหารรอเลิร์ฟ	ไม่ผสมผักสดขณะรอบริการถ้าอุณหภูมิและเวลาไม่เป็นไปตามที่กำหนด ให้ทำการอุ่นใหม่ซ้ำอีกครั้งและตรวจสอบอุณหภูมิและเวลา	

4. สรุป

การวิเคราะห์อันตรายด้านจุลินทรีย์ของข้าวคลุกกะปิอาหารในโรงเรียน ซึ่งมีส่วนผสมจากวัตถุดิบที่ผ่านการให้ความร้อนและไม่ผ่านการให้ความร้อน มีการคลุกผสมส่วนผสมทั้งสองส่วนเข้าด้วยกันก่อนการนำไปบริการ พบการบนเปื้อนจากอันตรายด้านจุลินทรีย์ได้แก่ เชื้อ *E. coli* ในผักซีฟันและเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดในวัตถุดิบประเภทผักสดและข้าวคลุกกะปิที่ปรุงเสร็จพร้อมบริโภค การให้ความร้อนระดับการหุงต้มสามารถทำลายเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดได้ วัตถุดิบที่ผ่านการให้ความร้อนจะมีระดับความเสี่ยงเชิงคุณภาพอยู่ในระดับต่ำส่วนข้าวคลุกกะปิที่ปรุงเสร็จมีความเสี่ยงอันตรายอยู่ในระดับปานกลางพบเชื้อจุลินทรีย์ทั้งหมดเพิ่มขึ้น ยังพบเชื้อจุลินทรีย์ที่ก่อโรคในอาหารในปริมาณที่สูง เนื่องจากไม่มีการควบคุมอุณหภูมิขณะเก็บอาหารพร้อมบริโภค จุดควบคุมวิกฤติของการผลิตข้าวคลุกกะปิพบว่ามีจุดวิกฤติที่ต้องควบคุม 3 จุดคือ ขั้นตอนการเตรียมผักสดที่ไม่ผ่านความร้อน ก่อนการบริโภค ขั้นตอนการให้ความร้อนและการตั้งอาหารรอบบริการเป็นระยะเวลานานที่อุณหภูมิห้องผลการประเมินความเสี่ยง การวิเคราะห์อันตราย และกำหนดจุดวิกฤติ การกำหนดมาตรฐานการตรวจสอบติดตามของการผลิตข้าวคลุกกะปิตามหลักการ HACCP จะเป็นข้อมูลสนับสนุนเพื่อช่วยให้มีการนำระบบ HACCP ไปประยุกต์ใช้ในกระบวนการการผลิตข้าวคลุกกะปิในโรงเรียนได้อย่างเป็นระบบและสมบูรณ์ และทำให้เกิดความมั่นใจว่าอาหารที่ผลิตได้ปลอดภัย

5. กิตติกรรมประกาศ

คณะกรรมการคุณภาพอาหาร มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ สำหรับการสนับสนุน

การทำวิจัยภายใต้ชื่อทุนวิจัยระดับบัณฑิตศึกษา เพื่อการติพิมพ์ในสารานุกรมวิชาการ

6. เอกสารอ้างอิง

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. 2550.

รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำปี. แหล่งที่มา: <http://www.boe-wesr.net/>, 30 มกราคม 2555.

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. 2555. สุป

รายงานการเฝ้าระวังโรคประจำปี. แหล่งที่มา: <http://www.boe.moph.go.th/Annual/AESR2012/index.html>, 12 ธันวาคม 2556.

กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. 2556.

รายงานการเฝ้าระวังทางระบาดวิทยาประจำปี. แหล่งที่มา: <http://www.boe-wesr.net/>, 20 มกราคม 2557.

กรมวิทยาศาสตร์การแพทย์ กระทรวงสาธารณสุข.

2548. ความรู้เกี่ยวกับสารเคมีและจุลินทรีย์ในอาหาร. กรุงเทพฯ.

ณัฐบดี วิริยะวัฒน์. 2545. การประยุกต์ใช้ระบบ HACCP เพื่อควบคุมความปลอดภัยของอาหารในกระบวนการผลิตอาหารของโรงพยาบาลรามาธิบดี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยมหิดล.

เยาวลักษณ์ ไชยรัตน์. 2550. การประยุกต์ใช้ระบบ HACCP ในการควบคุมคุณภาพอาหารในโรงอาหารของโรงเรียนอนุบาลมหาสารคาม จังหวัดมหาสารคาม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, มหาวิทยาลัยขอนแก่น.

ศุภชัย เนื้อนวลลักษณ์. 2552. การวิเคราะห์ความเสี่ยงอาหารлем 1 (Food Risk Analysis)

- Series No. 1).** พิมพ์ครั้งที่ 1. คณะลัตตาแพทัย-ศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- Abadias, M., Usall, J., Anguera, M., Solsona, C. and Viñas, I. 2008. Microbiological quality of fresh, minimally-processed fruit and vegetables, and sprouts from retail establishments. **International Journal of Food Microbiology** 123: 121-129.
- Crisp, P. 2011. **Risk assessment made easy: Identification, assessment and control of risks.** EcoSolveAustralia. Available Source: [www.riskassess.com.au/assets/Risk Assessment Made Easy.pdf](http://www.riskassess.com.au/assets/Risk%20Assessment%20Made%20Easy.pdf).
- FAO/WHO. 2006. **Food Safety Risk Analysis: A Guide for National food Safety Authorities.** Available Source: ftp://ftp.fao.org/docrep/fao009/a0822e/a0822e00.pdf, June 1, 2014.
- Food Code. 2009. **Chapter 3-Food.** Available Source: <http://www.fda.gov/Food/GuidanceRegulation/RetailFoodProtection/FoodCode/ucm186451.htm>, January 9, 2010.
- Forsythe, S.J. 2002. **The Microbiological Risk Assessment of Food.** Blackwell Science Ltd., Oxford. United Kingdom.
- Gil, M.I., Selma, M.V., Galvez, F.L. and Allende, A. 2009. Fresh-cut product sanitation and wash water disinfection: problem and solutions. **International Journal of Food Microbiology** 134 (1-2): 37-45.
- ISO (International Organization for Standardization). 2002. ISO 6579: 2002, Detection of *Salmonella* spp. Available Source: <http://www.iso.org/iso/rss.xml?csnumber=42109&rss=detail>.
- Joan, K.L. 1995. **The HACCP Food Safety Manual.** John Wiley & Sons, Inc. Printed in USA.
- Mortimore, S. and Wallace, C. 2013. **HACCP: A Practical Approach.** Third Edition. n.p.
- Okonko, O., Adejoye, O.D., Ogun, A.A., Ogunjobi, A.A., Nkang, A.O. and Adebayo-Tayo, B.C. 2009. Hazard analysis critical control points (HACCP) and microbiology qualities of sea-food as affected by handler's hygience in Ibadan and Lagos, Nigeria. **African Journal of Food Science.** 3(2): 35-50.
- U.S. Food and Drug Administration (USFDA). 2001a. **Bacteriological Analytical Manual Chapter 9 *Vibrio parahaemolyticus*.** Available Source: <http://www.fda.gov/Food/ScienceResearch/LaboratoryMethods/BacteriologicalAnalyticalManualBAM/UCM070830.htm>, October 1, 2007.
- U.S. Food and Drug Administration (USFDA). 2001b. **Bacteriological Analytical Manual Chapter 12 *Staphylococcus aureus*.** Available Source: <http://www.fda.gov/Food/ScienceResearch/>

- LaboratoryMethods/Bacteriological AnalyticalManualBAM/UCM071429.htm., October 1, 2007.
- U.S. Food and Drug Administration (USFDA). 2001c. **Bacteriological Analytical Manual Chapter 14 *Bacillus cereus*.** Available Source: <http://www.fda.gov/Food/ScienceResearch/LaboratoryMethods/BacteriologicalAnalyticalManualBAM/UCM070875.htm>., October 1, 2007.
- U.S. Food and Drug Administration (USFDA). 2001d. **Bacteriological Analytical Manual Chapter 16 *Clostridium perfringens*.** Available Source: <http://www.fda.gov/Food/ScienceResearch/LaboratoryMethods/BacteriologicalAnalyticalManualBAM/UCM070878.htm>., October 1, 2007.
- U.S. Food and Drug Administration (USFDA). 2002a. **Bacteriological Analytical Manual Chapter 3 Aerobic Plate Count.** Available Source: <http://www.fda.gov/Food/ScienceResearch/Laboratory Methods/BacteriologicalAnalyticalManualBAM/UCM063346.htm>., October 1, 2007.
- U.S. Food and Drug Administration (USFDA). 2002b. **Bacteriological Analytical Manual Chapter 4 *Escherichia coli*.** Available Source: <http://www.fda.gov/Food/ScienceResearch/LaboratoryMethods/BacteriologicalAnalyticalManualBAM/UCM070080.htm>., October 1, 2007.
- U.S. Food and Drug Administration (USFDA). 2006. **Managing Food Safety: A Regulator's Manual For Applying HACCP Principles to Risk-based Retail and Food Service Inspections and Evaluating Voluntary food Safety Management System.** Available Source: www.fda.gov/Food/GuidanceRegulation/HACCP/UCM2006812.htm. March 1, 2011.
- Wallace, C.A., Holyoak, L., Powell, S.C. and Dykes, F.C. 2014. HACCP–The difficulty with Hazard Analysis. **Food Control** 35: 233-240.
- Youn, S. and Sneed, J. 2003. Implementation of HACCP and Prerequisite Programs in School Foodservice. **Journal of the American Dietetic Association** 103: 55-60.